

reglerne er gennemsigtige, og at modtagerne klart kender konsekvensen af deres handlinger.

For at gøre reglerne gennemsigtige og sikre, at der er tilstrækkelig proportionalitet mellem overtrædelse af miljøkrav og landbrugsloven og konsekvenserne deraf, bør det fremgå så detaljeret som muligt i det mindste af bemærkningerne, hvilke helt klare kriterier der skal lægges til grund for, hvilke konsekvenser en overtrædelse eller manglende opfyldelse af regler medfører.

Kristeligt Folkeparti kan derfor ikke gå ind for bemyndigelsen til ministeren, som den er beskrevet i det foreliggende forslag.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Først vil jeg takke for de temmelig mange kommentarer, der har været til det her, synes jeg, meget væsentlige lovforslag, vi er i gang med at behandle.

Jeg føler egentlig også, efterhånden som jeg har hørt kommentarerne, at der i hvert fald er en hel del af kommentarerne, som er båret af lidt misforståelse i forhold til de intentioner, jeg selv har, og derfor ser jeg egentlig med stor fortrøstning frem til selve udvalgsarbejdet.

Jeg må først sige: Hvorfor nu? Hvorfor skal vi have lovgivningen nu? Kan vi ikke vente, til vi kommer til at se, hvordan en eventuel reform af den fælles landbrugspolitik kommer til at se ud? Til det må jeg sige: Nej, det kan vi ikke.

Rent faktisk så håber og tror vi vel alle sammen, at vi i løbet af februar, senest marts måned, får vedtaget en reform, og det vil sige, at vi skal være kørende allerede hen over sommeren for også at kunne udmønte det. Folketinget kan jo ikke bringe sig i den situation, at der f.eks. er støtte, der ikke kan blive udbetalt, fordi vores bemyndigelse ikke er på plads. Det tror jeg at der kan være forholdsvis bred enighed om.

Det andet, der ligger i det, er, at nu skal vi have mulighed for at integrere natur og miljø i støtteordningerne, og her tror jeg måske også, at det er på sin plads at gøre folketingsmedlemmerne opmærksomme på, at her har vi rent faktisk fået et længe næret dansk ønske ind i den fælles landbrugspolitik. Det er først og fremmest Danmark, der har været bannerfører for, at vi bliver nødt til at tænke miljø og landbrug sammen. Vi har for mange eksempler på, at det har vi ikke gjort.

Derfor har vi som sædvanlig, havde jeg nær sagt, lavet et ordentligt forarbejde under det, der er kendt som Bernsteinudvalget. Der blev

afleveret en betænkning for efterhånden et par år siden, hvor man netop var enig i – og det var et bredt udvalg, der stod bag Bernsteinsbetænkningen – at integrationen af landbrugs- og miljøpolitik var det rigtige.

Der er også, synes jeg, noget helt naturligt i, at hvis det er sådan, at man har nogle nationale ordninger, hvad enten det er på miljøområdet, eller det er på landbrugsområdet, så er det ikke nemt at forstå, at man kan have nogle ordninger, som i givet fald bliver overtrådt, men at der med overtrædelsen så kan modtages offentlige midler fra en anden kasse. Jeg tror ikke, at det er til for folk i almindelighed at forstå, at man ved at begå et lovbrud kan modtage offentlig støtte udbetalt af EU. Derfor synes jeg, der er noget fornuft i, at vi får tænkt disse ting sammen.

Men jeg vil gerne sige til mange af ordførerne, at det jo ikke er sådan, at hvis der er en mindre lovovertrædelse her, så ryger hele hektarstøtten. Der skal selvfølgelig være en eller anden fornuft og sammenhæng mellem lovovertrædelsen og konsekvenserne af lovovertrædelsen, og det synes jeg vi skal bruge tid på at snakke os til rette om i udvalget, for jeg oplever egentlig, at der er bred enighed om de overordnede intentioner blandt ordførerne. Derfor synes jeg, at vi skal bestræbe os på at diskutere det til bunds.

Jeg har selv den overordnede holdning, at jeg synes, det er et vigtigt signal at sende afsted, at man ikke kan overtræde loven og samtidig modtage offentlige midler. Men det er klart, at hvis man måske kun har halvanden meter bræmme, så kan hele hektarstøtten ikke ryge. Der skal være en eller anden sammenhæng her, og det synes jeg vi skal bruge lidt tid på.

En anden ting, som også er vigtig, er den diskussion, vi har om landbrugsreformen i øjeblikket omkring de nationale konvolutter. Her synes jeg, at vi har en smuk tankegang fra EU, hvor netop det lidt svære ord subsidiaritetsprincippet, altså nærhedsprincippet, rent faktisk kan komme til udfoldelse. Prøv engang at forestille jer, hvis vi havde haft den ordning på daværende tidspunkt, hvordan vi kunne have elimineret diskussionen om transportkalve. I stedet for at vi centralt fra Bruxelles beslutter nogle vægtgrænser, og så skal alle lige fra det græske øhav til de arktiske egne indrette sig på dem, så får vi her nogle muligheder for at tilpasse det til den måde, som vi gør tingene på i Danmark.